

Ifølge appellanten hviler Rettens appellerede afgørelse på en tilsidesættelse af EU-retten som omhandlet i artikel 58 i Statutten for Domstolen. Ifølge Appellanten foretog Retten en urigtig bedømmelse af det ældre varemærkes fornødne særpræg, af ligheden mellem de omhandlede varemærker og af spørgsmålet om risiko for forveksling.

Appellanten har gjort gældende, at Retten ved bedømmelsen af det fornødne særpræg ikke i tilstrækkelig grad tog hensyn til den beskrivende karakter ved ordet »AQUAMED«, som er indeholdt i det ældre varemærke. Ifølge appellanten undlod Retten endvidere at tage hensyn til betydningen af det store antal af ældre varemærker, der indehaves af tredjemand, som appellanten har henvist til. Betegnelsen »AQUAMED ACTIVE« har et svagt særpræg, hvilket ikke kun skyldes anvendelsen af beskrivende bestanddele, som er meget almindelige inden for sektoren for de omhandlede varer. Dertil kommer ifølge appellanten, at der efterfølgende er sket en svækkelse af det fornødne særpræg som følge af anvendelsen af lignende tredjemandsvarer på markedet. Ifølge appellanten ville Retten, såfremt den havde foretaget en bedømmelse af dette synspunkt, være kommet til den konklusion, at det ældre varemærke »AQUAMED ACTIVE« under alle omstændigheder har et meget svagt særpræg, og at det derfor nyder en svag beskyttelse.

Appellanten har gjort gældende, at Retten i forbindelse med undersøgelse af ligheden mellem tegnene undlod at tage hensyn til væsentlige omstændigheder, således at den ikke foretog en helhedsvurdering. Ifølge appellanten var det med urette, at Retten forudsatte, at der helt skulle bortses fra det ældre varemærkes bestanddel »ACTIVE« i forbindelse med sammenligningen af tegnene, og at der skulle foretages en sammenligning af ordene »AQUAMED« og »Acumed«. Appellanten er af den opfattelse, at Retten dermed undlod at tage hensyn til den omstændighed, at ordene »AQUAMED« og »ACTIVE« danner en tæt kombination, hvilket er til hinder for, at ordet »ACTIVE« fjernes. Hvis Retten havde stillet det ældre varemærke »AQUAMED ACTIVE« i sin helhed over for det ansøgte varemærke »Acumed«, havde den kunnet konstatere, at der ikke forelå lighed mellem tegnene.

Appellanten finder, at såfremt man — med urette — ville sammenligne ordene »AQUAMED« og »Acumed«, ville man konstatere, at Retten under alle omstændigheder havde begået en retlig fejl ved bedømmelsen af spørgsmålet om risiko for forveksling. Ifølge appellanten så Retten herved bort fra en række ældre afgørelser, hvori det under sammenlignelige omstændigheder blev fastslået, at der ikke forelå risiko for forveksling. Ifølge appellanten tog Retten ikke hensyn til den omstændighed, at selv minimale forskelle mellem tegnene som følge af den svage beskyttelse af det ældre varemærke er tilstrækkeligt til at udelukke risiko for forveksling. Appellanten har deraf udledt, at såfremt Retten havde taget hensyn til denne omstændighed, ville den være kommet til den konklusion, at det ansøgte varemærke som følge af forskellene på det visuelle, fonetiske og begrebsmæssige plan under alle omstændigheder i tilstrækkelig grad kan adskilles fra det ældre varemærke.

Appel iværksat den 19. november 2010 af MPDV Mikrolab GmbH, Mikroprozessordatenverarbeitung und Mikroprozessorlabor til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 10. september 2010 i sag T-233/08 — MPDV Mikrolab GmbH, Mikroprozessordatenverarbeitung und Mikroprozessorlabor mod Kontoret for Harmonisering af det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-536/10 P)

(2011/C 30/40)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: MPDV Mikrolab GmbH, Mikroprozessordatenverarbeitung und Mikroprozessorlabor (ved Rechtsanwalt W. Göpfert)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- 1) Den appellerede dom ophæves, for så vidt som de i stævningen for Retten nedlagte påstande ikke blev taget til følge.
- 2) Afgørelsen truffet den 15. april 2008 af Fjerde Appellationskammer (sag R 1525/2006-4) annulleres.
- 3) Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med appelsagen og sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) Med appellen har appellanten nedlagt påstand om ophævelse af Rettens dom, hvorved Harmoniseringskontoret blev frifundet, for så vidt som Retten fastslog, at Fjerde Appellationskammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) ikke tilsidesatte artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (herefter »varemærkeforordningen«) og varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra c), da det afslog at registrere ordmærket »ROI ANALYZER« for varer i klasse 9 (computersoftware) og for tjenesteydelser i klasse 35 og 42 (driftsøkonomisk rådgivning samt udvikling etc. af programmer til databehandling).
- 2) Retten antog i den forbindelse — idet den lagde urigtigt gengivne faktiske omstændigheder til grund — at der særligt var tale om varer og tjenesteydelser, som udelukkende henvendte sig til fagfolk, der har kendskab til og interesse for det driftsøkonomiske område. I den forbindelse er den omstændighed, at der kun er blevet ansøgt om

registrering af varerne »computersoftware« i klasse 9 »særlig« til registrering og behandling af virksomhedsdata, blevet opfattet urigtigt. For så vidt kunne også mere omfattende software være genstand for det ansøgte varemærke. Derudover arbejdede også ingenører og andre personer, der ikke havde kendskab til driftsøkonomisk fagterminologi, med ansøgerens software. Rettens vurdering er for så vidt blevet foretaget på et forkert faktisk grundlag.

Derudover har Retten — igen ved anvendelse af urigtigt gengivne faktiske omstændigheder — den opfattelse, at bestanddelen »ROI« ganske vist har forskellige betydninger på forskellige sprog, men at omsætningen i forbindelse med ordet »ANALYZER« altid opfatter bestanddelen »ROI« som »Return On Investment«. Rettens argumentation er således fejlagtig med hensyn til, at den relevante kundekreds uden videre overvejelser forstår det ansøgte varemærke som betegnelse for et »instrument til analyse af investeringers rentabilitetsrate«.

Derudover har Retten vurderet de varer og tjenesteydelser, der ligger til grund for ansøgningen, forkert, idet den har antaget, at der er hindringer for beskyttelsen for så vidt angår computerhardware. Efter at der er sket en opdeling af varemærket er der allerede foretaget gyldig registrering med hensyn til disse varer og tjenesteydelser i klasse 35 og 42.

Endelig er der blevet bortset fra henvisningen til tidligere foretagne registreringer i EU, nemlig som EF-varemærker, med den begrundelse, at der ikke kan tages hensyn til nationale varemærker. Der er ligeledes blevet lagt urigtigt gengivne faktiske omstændigheder til grund i dette tilfælde.

Sag anlagt den 17. november 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-542/10)

(2011/C 30/41)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved Ł. Habiak og S. La Pergola)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om

betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har meddelt disse bestemmelser til Kommissionen.

— Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2007/64 udløb den 1. november 2009.

⁽¹⁾ EUT L 319, s. 1.

Appel iværksat den 23. november 2010 af Hans-Peter Wilfer til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 8. september 2010 i sag T-458/08 — Wilfer mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-546/10 P)

(2011/C 30/42)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Hans-Peter Wilfer (ved Rechtsanwalt W. Prinz)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- 1) Dommen afsagt af Rettens Fjerde Afdeling den 8. september 2010 i sag T-458/08 ophæves i det hele.
- 2) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger.